Animals i detectius

La nova pel·lícula de Disney, ‘Zootròpolis', recupera la tradició dels films protagonitzats per bèsties antropomòrfiques d'alguns clàssics de la companyia

Nick Wilde i Judy Hopps s n els protagonistes de la pel l cula Foto: DISNEY.

La tradició disneyana dels animals antropomòrfics –present en títols com ara El llibre de la selva,Los aristogatosi Robin Hood–cobra nova vida a Zootròpolis,el darrer llargmetratge de Disney, que s'estrena avui, i que està dirigit per Byron Howard (codirector de Bolti Enredados) i Rich Moore (codirector de En Ralph, el destructor).

La trama argumental beu de les ‘buddy movies' policíaques dels anys vuitanta

Tots dos, juntament amb el productor Clark Spencer, han presentat la pel·lícula a Barcelona, on Howard ha explicat la gènesi del film: “Fa cinc anys, quan vaig acabar Enredados, John Lasseter –fundador de Pixar i director creatiu de Disney– em va preguntar quina pel·lícula volia fer a continuació. Li vaig donar tres o quatre idees, i totes tenien en comú els animals antropomòrfics; em va dir que d'acord, però que havíem de fer alguna cosa que no s'hagués fet abans.”

I hi ha afegit: “Per preparar la producció vam estar tres o quatre mesos documentant-nos sobre el comportament de diferents espècies, fins i tot vam anar a l'Àfrica, i el director de fotografia va ser mossegat per animals. Allà vam veure que convivien diferents tipus d'animals sense atacar-se, i vam pensar que era una bona metàfora d'una ciutat, on poden conviure persones de diversos orígens. A més, ens vam voler imposar un problema i fer que els animals respectessin l'escala entre ells, havíem de poder col·locar un elefant molt gran al costat d'un petit ratolí.”

Clark Spencer ha manifestat que en la pel·lícula apareixen “62 tipus de pèl diferents”: “Vam veure que els ossos polars tenen un pèl que no és blanc, sinó que és clar; que les guineus tenen un pèl fosc a la base i més brillant a la punta. Aconseguir això demanava noves solucions informàtiques. No volíem humans amb cara d'animals, volíem animals de debò.”

Els protagonistes de Zootròpolissón la conilleta Judy Hopps, una agent de policia novella, i la guineu Nick Wilde, un lladregot, que s'han d'aliar per investigar el cas d'unes misterioses desaparicions; un esquema narratiu que recorda el de les buddy moviespolicíaques a l'estil de Límit: 48 horesi Arma letal.Segons Howard: “Primer volíem fer una pel·lícula d'espies, a l'estil de James Bond. Però aquests thrillersde col·legues dels vuitanta ens agraden molt i molts nens no havien nascut en aquell moment, així que era una bona manera de compartir aquelles convencions. Les hem revisat per estudiar el seu ritme i els seus mecanismes; continuen agradant perquè són bones pel·lícules d'aventures.” Com en aquestes pel·lícules, els dos personatges principals parteixen d'un antagonisme inicial però “hi ha química entre ells, encara que no hi hagi un idil·li. Són dues personalitats diferents però tots dos són intel·ligents, és una relació d'igual a igual”. I els aficionats al còmic hi poden trobar

paral·lelismes amb Blacksad,de Juan Díaz Canales i Juanjo Guarnido. Howard ha admès: “M'encanten els còmics europeus en general, i Blacksadés una visió molt adulta del gènere negre encara que els protagonistes siguin animals. Nosaltres som molt fans de pel·lícules com ara Chinatown i L.A. Confidential.Per a molts nens, Zootròpolisserà la seva primera pel·lícula de detectius.” I és que, segons ha reconegut Clark Spencer: “Els nens d'avui són més llestos, així que les nostres històries han de ser més àmplies, no poden ser gaire simples. Volem entretenir públics de totes les edats i de tot el món, així que juguem amb diferents capes de lectura. Una pot ser un element de misteri; una altra, la relació entre els personatges...” Spencer ha explicat que en un primer esbós del guió “el pes del protagonisme requeia sobretot en la guineu Nick”: “Però és difícil que l'espectador es cregui un personatge tan cínic, la seva evolució ve més tard, i ens va semblar que Judy era un personatge més lluminós i positiu.”

Alguna lectura de Zootròpolises pot fer en clau de denúncia de la criminalització a què a vegades se sotmet alguna comunitat, tot i que Rich Moore ha assegurat: “No volíem fer una pel·lícula política. Tot i així, però, ens semblava interessant parlar de com es pot controlar una societat a través de la por.”

Per a la descripció d'aquesta societat era especialment important el disseny visual de la ciutat de Zootròpolis, on transcorre l'acció. Spencer ha explicat que, pel que fa a la seva concepció urbanística, Zootròpolis beu molt de Nova York: “Amb barris diferenciats en funció dels orígens dels seus habitants, però això també passa a moltes altres ciutats. I hem combinat elements de diverses arquitectures d'arreu del món: l'estació de tren que hi surt és l'estació d'Atocha de Madrid. També hi ha estètiques que van de l'art nouveau a l'arquitectura més moderna, s'havia de donar la sensació que la ciutat existeix des de fa molts anys. I la casa dels pares de la protagonista té elements inspirats en Gaudí.”

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 12-02-2016 Pàgina 47
-El Punt Avui. Barcelona 12-02-2016 Pàgina 35
-El Punt Avui. Camp i Ebre 12-02-2016 Pàgina 35
-El Punt Avui. Lleida 12-02-2016 Pàgina 35
-El Punt Avui. Maresme 12-02-2016 Pàgina 35

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/940806-animals-i-detectius.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui